ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2021/25 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 13ης Ιανουαρίου 2021

σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1126/2008 για την υιοθέτηση ορισμένων διεθνών λογιστικών προτύπων σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 39 και τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς 4, 7, 9 και 16

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 2002, για την εφαρμογή διεθνών λογιστικών προτύπων ([1]), και ιδίως το άρθρο 3 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1126/2008 ([2]) της Επιτροπής υιοθετήθηκαν ορισμένα διεθνή πρότυπα και διερμηνείες που υφίσταντο στις 15 Οκτωβρίου 2008.

(2) Στις 22 Ιουλίου 2014, το Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας δημοσίευσε την έκθεση με τίτλο «Reforming Major Interest Rate Benchmarks» (Μεταρρύθμιση των κυριότερων επιτοκίων αναφοράς), στην οποία διατυπώνονταν συστάσεις για την ενίσχυση των υφιστάμενων δεικτών αναφοράς και άλλων δυνητικών επιτοκίων αναφοράς που βασίζονται στις διατραπεζικές αγορές και για την εκπόνηση εναλλακτικών επιτοκίων αναφοράς σχεδόν μηδενικού κινδύνου.

(3) Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 2016/1011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([3]) θέσπισε κοινό πλαίσιο για τη διασφάλιση της ακρίβειας και της ακεραιότητας των δεικτών που χρησιμοποιούνται ως δείκτες αναφοράς σε χρηματοπιστωτικά μέσα και χρηματοπιστωτικές συμβάσεις ή για τη μέτρηση της απόδοσης επενδυτικών κεφαλαίων στην Ένωση.

(4) Ο κανονισμός (ΕΕ) 2020/434 ([4]) προβλέπει προσωρινές και περιορισμένες εξαιρέσεις στις απαιτήσεις της λογιστικής αντιστάθμισης του διεθνούς λογιστικού προτύπου (ΔΛΠ) 39 *Χρηματοοικονομικά μέσα: Αναγνώριση και επιμέτρηση* και του Διεθνούς Προτύπου Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ) 9 *Χρηματοοικονομικά μέσα* για την αντιμετώπιση των συνεπειών της μεταρρύθμισης των επιτοκίων αναφοράς όσον αφορά τη χρηματοοικονομική πληροφόρηση κατά την περίοδο πριν από την αντικατάσταση υφιστάμενου επιτοκίου αναφοράς.

(5) Στις 27 Αυγούστου 2020, το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων δημοσίευσε τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς — Φάση 2 — Τροποποιήσεις στο ΔΠΧΑ 9, το ΔΛΠ 39, το ΔΠΧΑ 7, το ΔΠΧΑ 4 και το ΔΠΧΑ 16 για την αντιμετώπιση των συνεπειών όσον αφορά τη χρηματοοικονομική πληροφόρηση από την πραγματική αντικατάσταση υφιστάμενων δεικτών αναφοράς επιτοκίων με εναλλακτικά επιτόκια αναφοράς.

(6) Οι εν λόγω τροποποιήσεις προβλέπουν ειδική λογιστική αντιμετώπιση της διαχρονικής διασποράς των μεταβολών της αξίας των χρηματοοικονομικών μέσων ή των συμβάσεων μίσθωσης λόγω της αντικατάστασης του επιτοκίου αναφοράς, η οποία αποτρέπει αιφνίδιες επιπτώσεις στα αποτελέσματα και αποτρέπει τις περιττές διακοπές σχέσεων αντιστάθμισης ως συνέπεια της αντικατάστασης του επιτοκίου αναφοράς.

([1]) ΕΕ L 243 της 11.9.2002, σ. 1.

([2]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1126/2008 της Επιτροπής, της 3ης Νοεμβρίου 2008, για την υιοθέτηση ορισμένων διεθνών λογιστικών προτύπων σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 320 της 29.11.2008, σ. 1).

([3]) Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, σχετικά με τους δείκτες που χρησιμοποιούνται ως δείκτες αναφοράς σε χρηματοπιστωτικά μέσα και χρηματοπιστωτικές συμβάσεις ή για τη μέτρηση της απόδοσης επενδυτικών κεφαλαίων, και για την τροποποίηση των οδηγιών 2008/48/ΕΚ και 2014/17/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 596/2014 (ΕΕ L 171 της 29.6.2016, σ. 1).

([4]) Κανονισμός (ΕΕ) 2020/34 της Επιτροπής, της 15ης Ιανουαρίου 2020, σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1126/2008 για την υιοθέτηση ορισμένων διεθνών λογιστικών προτύπων σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 39, τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς 7 και 9 (ΕΕ L 12 της 16.1.2020, σ. 5).

(7) Μετά τη διαβούλευση με την Ευρωπαϊκή Συμβουλευτική Ομάδα για θέματα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι τροποποιήσεις των ΔΛΠ 39 *Χρηματοοικονομικά Μέσα: Αναγνώριση και επιμέτρηση*, ΔΠΧΑ 4 *Ασφαλιστήρια συμβόλαια*, ΔΠΧΑ 7 *Χρηματοοικονομικά μέσα: Γνωστοποιήσεις*, ΔΠΧΑ 9 *Χρηματοοικονομικά μέσα* και ΔΠΧΑ 16 *Μισθώσεις* πληρούν τα κριτήρια έγκρισης πληρούν τα κριτήρια έγκρισης που ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1606/2002.

(8) Επομένως, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1126/2008 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.

(9) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της κανονιστικής επιτροπής λογιστικών θεμάτων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1126/2008 τροποποιείται ως εξής:

α) Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο (ΔΛΠ) 39 *Χρηματοοικονομικά Μέσα: Αναγνώριση και επιμέτρηση* τροποποιείται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού·

β) το Διεθνές Πρότυπο Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ) 4 *Ασφαλιστήρια συμβόλαια* τροποποιείται όπως ορίζεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού·

γ) το ΔΠΧΑ 7 *Χρηματοοικονομικά Μέσα: Γνωστοποιήσεις* τροποποιείται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού·

δ) το ΔΠΧΑ 9 *Χρηματοοικονομικά μέσα* τροποποιείται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού·

ε) το ΔΠΧΑ 16 *Μισθώσεις* τροποποιείται, όπως ορίζεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Οι επιχειρήσεις εφαρμόζουν τις τροποποιήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1, το αργότερο, από την ημερομηνία έναρξης του πρώτου οικονομικού τους έτους που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2021 ή μεταγενέστερα.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 13 Ιανουαρίου 2021.

Για την Επιτροπή
Η Πρόεδρος
Ursula VON DER LEYEN

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς — Φάση 2

Τροποποιήσεις του ΔΠΧΑ 9, του ΔΛΠ 39, του ΔΠΧΑ 7, του ΔΠΧΑ 4 και του ΔΠΧΑ 16

Τροποποιήσεις του ΔΠΧΑ 9 *Χρηματοοικονομικά Μέσα*

Προστίθενται οι παράγραφοι 5.4.5–5.4.9, οι παράγραφοι 6.8.13, 6.9.1–6.9.13, οι παράγραφοι 7.1.9 και 7.2.43–7.2.46. Προστίθεται επικεφαλίδα πριν από την παράγραφο 6.9.1 και προστίθενται υποεπικεφαλίδες πριν από τις παραγράφους 5.4.5, 6.9.7, 6.9.9, 6.9.11 και 7.2.43.

5.4 ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ ΑΠΟΣΒΕΣΜΕΝΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ

...

Αλλαγές στη βάση καθορισμού των συμβατικών ταμειακών ροών ως αποτέλεσμα της μεταρρύθμισης των επιτοκίων αναφοράς

5.4.5 Η οικονομική οντότητα εφαρμόζει τις παραγράφους 5.4.6–5.4.9 σε χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο ή χρηματοοικονομική υποχρέωση εάν, και μόνον εάν, η βάση καθορισμού των συμβατικών ταμειακών ροών του εν λόγω χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ή της εν λόγω χρηματοοικονομικής υποχρέωσης αλλάζει ως αποτέλεσμα της μεταρρύθμισης των επιτοκίων αναφοράς. Για τον σκοπό αυτόν, ο όρος «μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς» αναφέρεται στη μεταρρύθμιση ενός επιτοκίου αναφοράς η οποία καλύπτει ολόκληρη την αγορά, όπως περιγράφεται στην παράγραφο 6.8.2.

5.4.6 Η βάση καθορισμού των συμβατικών ταμειακών ροών χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ή χρηματοοικονομικής υποχρέωσης μπορεί να αλλάξει:

α) με την τροποποίηση των συμβατικών όρων που καθορίστηκαν κατά την αρχική αναγνώριση του χρηματοοικονομικού μέσου (για παράδειγμα, οι συμβατικοί όροι τροποποιούνται για την αντικατάσταση του επιτοκίου αναφοράς από εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς)·

β) κατά τρόπο που δεν λήφθηκε υπόψη — ούτε προβλέφθηκε— στους συμβατικούς όρους κατά την αρχική αναγνώριση του χρηματοοικονομικού μέσου, χωρίς να τροποποιηθούν οι συμβατικοί όροι (για παράδειγμα, η μέθοδος υπολογισμού του επιτοκίου αναφοράς αλλάζει χωρίς να τροποποιηθούν οι συμβατικοί όροι)· και/ή

γ) λόγω της ενεργοποίησης υφιστάμενου συμβατικού όρου (για παράδειγμα, ενεργοποιείται υφιστάμενη ρήτρα εφεδρικού επιτοκίου).

5.4.7 Ως πρακτική λύση, η οικονομική οντότητα εφαρμόζει την παράγραφο B5.4.5 για τη λογιστική αντιμετώπιση μιας αλλαγής στη βάση καθορισμού των συμβατικών ταμειακών ροών χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ή χρηματοοικονομικής υποχρέωσης που απαιτείται από τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς. Η εν λόγω πρακτική λύση εφαρμόζεται μόνο σε τέτοιου είδους αλλαγές και μόνο στον βαθμό που η αλλαγή απαιτείται από τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς (βλ. επίσης παράγραφο 5.4.9.). Για τον σκοπό αυτόν, αλλαγή στη βάση καθορισμού των συμβατικών ταμειακών ροών απαιτείται από τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς εφόσον, και μόνον εφόσον, πληρούνται αμφότερες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η αλλαγή είναι απαραίτητη ως άμεση συνέπεια της μεταρρύθμισης των επιτοκίων αναφοράς· και

β) η νέα βάση καθορισμού των συμβατικών ταμειακών ροών είναι οικονομικά ισοδύναμη με την προηγούμενη βάση (δηλ. τη βάση που εφαρμοζόταν αμέσως πριν από την αλλαγή).

5.4.8 Παραδείγματα αλλαγών από τις οποίες προκύπτει νέα βάση καθορισμού των συμβατικών ταμειακών ροών η οποία είναι οικονομικά ισοδύναμη με την προηγούμενη βάση (δηλ. τη βάση που εφαρμοζόταν αμέσως πριν από την αλλαγή) είναι:

α) η αντικατάσταση υφιστάμενου επιτοκίου αναφοράς που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό των συμβατικών ταμειακών ροών ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ή χρηματοοικονομικής υποχρέωσης από εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς —ή η εφαρμογή τέτοιας μεταρρύθμισης ενός επιτοκίου αναφοράς με αλλαγή της μεθόδου υπολογισμού του επιτοκίου αναφοράς— με την προσθήκη σταθερού περιθωρίου ικανού να αντισταθμίσει τη διαφορά βάσης μεταξύ του υφιστάμενου επιτοκίου αναφοράς και του εναλλακτικού επιτοκίου αναφοράς·

β) οι αλλαγές στην περίοδο αναπροσαρμογής, στις ημερομηνίες αναπροσαρμογής ή στον αριθμό των ημερών μεταξύ των ημερομηνιών πληρωμής των τοκομεριδίων με σκοπό την εφαρμογή της μεταρρύθμισης ενός επιτοκίου αναφοράς· και

γ) η προσθήκη πρόβλεψης εφεδρικού επιτοκίου στους συμβατικούς όρους χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ή χρηματοοικονομικής υποχρέωσης ώστε να είναι δυνατή η εφαρμογή κάθε αλλαγής η οποία περιγράφεται στα στοιχεία α) και β) ανωτέρω.

5.4.9 Εάν πραγματοποιούνται αλλαγές σε χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο ή χρηματοοικονομική υποχρέωση πέραν των αλλαγών στη βάση καθορισμού των συμβατικών ταμειακών ροών που απαιτούνται από τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς, η οικονομική οντότητα εφαρμόζει πρώτα την πρακτική λύση της παραγράφου 5.4.7 στις αλλαγές που απαιτούνται από τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς. Στη συνέχεια, η οικονομική οντότητα εφαρμόζει τις ισχύουσες απαιτήσεις του παρόντος προτύπου σε τυχόν συμπληρωματικές αλλαγές στις οποίες δεν εφαρμόζεται η πρακτική λύση. Εάν η πρόσθετη αλλαγή δεν έχει ως αποτέλεσμα την παύση αναγνώρισης του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ή της χρηματοοικονομικής υποχρέωσης, η οικονομική οντότητα εφαρμόζει την παράγραφο 5.4.3 ή την παράγραφο B5.4.6, κατά περίπτωση, για τη λογιστική αντιμετώπιση της εν λόγω πρόσθετης αλλαγής. Εάν η πρόσθετη αλλαγή έχει ως αποτέλεσμα την παύση αναγνώρισης του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ή της χρηματοοικονομικής υποχρέωσης, η οικονομική οντότητα εφαρμόζει τις απαιτήσεις για την παύση αναγνώρισης.

...

6.8 ΠΡΟΣΩΡΙΝΕΣ ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΗΣ

Λήξη της εφαρμογής

...

6.8.13 Η οικονομική οντότητα παύει να εφαρμόζει μελλοντικά τις παραγράφους 6.8.7 και 6.8.8 κατά την προγενέστερη μεταξύ των ακόλουθων ημερομηνιών:

α) όταν οι αλλαγές που απαιτούνται από τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς πραγματοποιούνται στο μη συμβατικά καθορισμένο συστατικό στοιχείο κινδύνου σύμφωνα με την παράγραφο 6.9.1· ή

β) όταν διακόπτεται η σχέση αντιστάθμισης στην οποία προσδιορίζεται το μη συμβατικά καθορισμένο συστατικό στοιχείο κινδύνου.

6.9 ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΕΣ ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΡΟΚΥΠΤΟΥΝ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΤΟΚΙΩΝ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

6.9.1 Όπως και όποτε οι απαιτήσεις των παραγράφων 6.8.4–6.8.8 παύουν να εφαρμόζονται σε σχέση αντιστάθμισης (βλ. παραγράφους 6.8.9–6.8.13), η οικονομική οντότητα τροποποιεί τον επίσημο προσδιορισμό της εν λόγω σχέσης αντιστάθμισης όπως τεκμηριώθηκε προηγουμένως ώστε να αντικατοπτρίζει τις αλλαγές που απαιτούνται από τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς, δηλ. τις αλλαγές που συνάδουν με τις απαιτήσεις των παραγράφων 5.4.6–5.4.8. Στο πλαίσιο αυτό, ο προσδιορισμός της αντιστάθμισης τροποποιείται μόνο για να πραγματοποιηθούν μία ή περισσότερες από τις εξής αλλαγές:

α) προσδιορισμός εναλλακτικού επιτοκίου αναφοράς (συμβατικά ή μη συμβατικά καθορισμένου) ως αντισταθμισμένου κινδύνου·

β) τροποποίηση της περιγραφής του αντισταθμισμένου στοιχείου, συμπεριλαμβανομένης της περιγραφής του προσδιορισμένου μέρους των ταμειακών ροών ή της εύλογης αξίας που αντισταθμίζονται· ή

γ) τροποποίηση της περιγραφής του μέσου αντιστάθμισης.

6.9.2 Η οικονομική οντότητα εφαρμόζει επίσης την απαίτηση της παραγράφου 6.9.1 στοιχείο γ) εάν πληρούνται οι εξής τρεις προϋποθέσεις:

α) η οικονομική οντότητα πραγματοποιεί αλλαγή η οποία απαιτείται από τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς χρησιμοποιώντας προσέγγιση διαφορετική από την αλλαγή της βάσης καθορισμού των συμβατικών ταμειακών ροών του μέσου αντιστάθμισης (όπως περιγράφεται στην παράγραφο 5.4.6)·

β) το αρχικό μέσο αντιστάθμισης δεν παύει να αναγνωρίζεται· και

γ) η επιλεγμένη προσέγγιση είναι οικονομικά ισοδύναμη με την αλλαγή της βάσης καθορισμού των συμβατικών ταμειακών ροών του αρχικού μέσου αντιστάθμισης (όπως περιγράφεται στις παραγράφους 5.4.7 και 5.4.8).

6.9.3 Οι απαιτήσεις των παραγράφων 6.8.4–6.8.8 είναι δυνατό να πάψουν να εφαρμόζονται σε διαφορετικούς χρόνους. Συνεπώς, κατά την εφαρμογή της παραγράφου 6.9.1, η οικονομική οντότητα μπορεί να χρειαστεί να τροποποιήσει τον επίσημο προσδιορισμό των σχέσεων αντιστάθμισης σε διαφορετικούς χρόνους ή μπορεί να χρειαστεί να τροποποιήσει τον επίσημο προσδιορισμό μιας σχέσης αντιστάθμισης περισσότερες από μία φορές. Όταν, και μόνον όταν, πραγματοποιείται μια τέτοιου είδους αλλαγή στον προσδιορισμό της αντιστάθμισης, η οικονομική οντότητα εφαρμόζει τις παραγράφους 6.9.7–6.9.12 κατά περίπτωση. Η οικονομική οντότητα εφαρμόζει την παράγραφο 6.5.8 (για αντιστάθμιση εύλογης αξίας) ή την παράγραφο 6.5.11 (για αντιστάθμιση ταμειακών ροών) για τη λογιστική αντιμετώπιση τυχόν αλλαγών στην εύλογη αξία του αντισταθμισμένου στοιχείου ή του μέσου αντιστάθμισης.

6.9.4 Η οικονομική οντότητα τροποποιεί μια σχέση αντιστάθμισης όπως απαιτείται βάσει της παραγράφου 6.9.1 έως το τέλος της περιόδου αναφοράς κατά τη διάρκεια της οποίας πραγματοποιείται αλλαγή η οποία απαιτείται από τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς στον αντισταθμισμένο κίνδυνο, στο αντισταθμισμένο στοιχείο ή στο μέσο αντιστάθμισης. Προς αποφυγή αμφιβολιών, μια τέτοιου είδους τροποποίηση του επίσημου προσδιορισμού σχέσης αντιστάθμισης δεν αποτελεί ούτε παύση της σχέσης αντιστάθμισης ούτε προσδιορισμό νέας σχέσης αντιστάθμισης.

6.9.5 Εάν πραγματοποιηθούν αλλαγές επιπλέον των αλλαγών οι οποίες απαιτούνται από τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς στο χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο ή στη χρηματοοικονομική υποχρέωση που προσδιορίζεται σε σχέση αντιστάθμισης (όπως περιγράφεται στις παραγράφους 5.4.6–5.4.8) ή στον προσδιορισμό της σχέσης αντιστάθμισης (όπως απαιτείται από την παράγραφο 6.9.1), η οικονομική οντότητα εφαρμόζει πρώτα τις ισχύουσες απαιτήσεις του παρόντος προτύπου για να προσδιορίσει αν οι εν λόγω πρόσθετες αλλαγές έχουν ως αποτέλεσμα τη διακοπή της λογιστικής αντιστάθμισης. Εάν οι πρόσθετες αλλαγές δεν έχουν ως αποτέλεσμα τη διακοπή της λογιστικής αντιστάθμισης, η οικονομική οντότητα τροποποιεί τον επίσημο προσδιορισμό της σχέσης αντιστάθμισης όπως ορίζεται στην παράγραφο 6.9.1.

6.9.6 Οι παράγραφοι 6.9.7–6.9.13 προβλέπουν εξαιρέσεις από τις απαιτήσεις που καθορίζονται μόνο στις εν λόγω παραγράφους. Η οικονομική οντότητα εφαρμόζει όλες τις άλλες απαιτήσεις της λογιστικής αντιστάθμισης που καθορίζονται στο παρόν πρότυπο, συμπεριλαμβανομένων των κριτηρίων επιλεξιμότητας που ορίζονται στην παράγραφο 6.4.1, στις σχέσεις αντιστάθμισης οι οποίες επηρεάστηκαν άμεσα από τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς.

Λογιστική αντιμετώπιση των επιλέξιμων σχέσεων αντιστάθμισης

Αντισταθμίσεις ταμειακών ροών

6.9.7 Για τον σκοπό της εφαρμογής της παραγράφου 6.5.11, όταν η οικονομική οντότητα τροποποιεί την περιγραφή αντισταθμισμένου στοιχείου σύμφωνα με τις απαιτήσεις της παραγράφου 6.9.1 στοιχείο β), το ποσό που έχει συσσωρευτεί στο αποθεματικό αντιστάθμισης ταμειακών ροών θεωρείται ότι βασίζεται στο εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς βάσει του οποίου προσδιορίζονται οι αντισταθμισμένες μελλοντικές ταμειακές ροές.

6.9.8 Στην περίπτωση διακοπείσας σχέσης αντιστάθμισης, όταν το επιτόκιο αναφοράς στο οποίο είχαν βασιστεί οι αντισταθμισμένες μελλοντικές ταμειακές ροές αλλάζει όπως απαιτείται από τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς, για τον σκοπό της εφαρμογής της παραγράφου 6.5.12 προκειμένου να προσδιοριστεί αν οι αντισταθμισμένες μελλοντικές ταμειακές ροές αναμένεται να πραγματοποιηθούν, το ποσό που έχει συσσωρευτεί στο αποθεματικό αντιστάθμισης ταμειακών ροών για την εν λόγω σχέση αντιστάθμισης θεωρείται ότι βασίζεται στο εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς στο οποίο θα βασιστούν οι αντισταθμισμένες μελλοντικές ταμειακές ροές.

Ομάδες στοιχείων

6.9.9 Όταν η οικονομική οντότητα εφαρμόζει την παράγραφο 6.9.1 σε ομάδες στοιχείων τα οποία έχουν προσδιοριστεί ως αντισταθμισμένα στοιχεία σε εύλογη αξία ή αντιστάθμιση ταμειακών ροών, η οικονομική οντότητα επιμερίζει τα αντισταθμισμένα στοιχεία σε υποομάδες με βάση το επιτόκιο αναφοράς που αντισταθμίζεται και προσδιορίζει το επιτόκιο αναφοράς ως τον αντισταθμισμένο κίνδυνο για κάθε υποομάδα. Για παράδειγμα, σε σχέση αντιστάθμισης στην οποία μια ομάδα στοιχείων αντισταθμίζεται για μεταβολές στο επιτόκιο αναφοράς το οποίο υπόκειται σε μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς, οι αντισταθμισμένες ταμειακές ροές ή η εύλογη αξία ορισμένων στοιχείων στην ομάδα θα μπορούσαν να μεταβληθούν ώστε να αναφέρονται σε εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς πριν μεταβληθούν άλλα στοιχεία της ομάδας. Στο παράδειγμα αυτό, κατά την εφαρμογή της παραγράφου 6.9.1, η οικονομική οντότητα θα προσδιόριζε το εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς ως τον αντισταθμισμένο κίνδυνο για τη σχετική υποομάδα αντισταθμισμένων στοιχείων. Η οντότητα θα συνέχιζε να προσδιορίζει το υφιστάμενο επιτόκιο αναφοράς ως τον αντισταθμισμένο κίνδυνο για τη σχετική υποομάδα αντισταθμισμένων στοιχείων, μέχρι οι αντισταθμισμένες ταμειακές ροές ή η εύλογη αξία των εν λόγω στοιχείων να μεταβληθούν ώστε να αναφέρονται στο εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς ή μέχρι τα στοιχεία να λήξουν και να αντικατασταθούν από αντισταθμισμένα στοιχεία τα οποία αναφέρονται στο εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς.

6.9.10 Η οικονομική οντότητα αξιολογεί χωριστά αν κάθε υποομάδα πληροί τις απαιτήσεις της παραγράφου 6.6.1 ώστε να αποτελέσει επιλέξιμο αντισταθμισμένο στοιχείο. Εάν οποιαδήποτε υποομάδα δεν πληροί τις απαιτήσεις της παραγράφου 6.6.1, η οικονομική οντότητα διακόπτει τη λογιστική αντιστάθμισης μελλοντικά για τη σχέση αντιστάθμισης στο σύνολό της. Η οικονομική οντότητα εφαρμόζει τις απαιτήσεις των παραγράφων 6.5.8 και 6.5.11 για να αντιμετωπίσει λογιστικά την αναποτελεσματικότητα που συνδέεται με τη σχέση αντιστάθμισης στο σύνολό της.

Προσδιορισμός συστατικών στοιχείων κινδύνου

6.9.11 Το εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς που προσδιορίζεται ως μη συμβατικά καθορισμένο συστατικό στοιχείο κινδύνου και το οποίο δεν είναι διακριτά αναγνωρίσιμο [βλ. παραγράφους 6.3.7 στοιχείο α) και Β6.3.8] κατά την ημερομηνία προσδιορισμού του, θεωρείται ότι πληρούσε την απαίτηση κατά την εν λόγω ημερομηνία εάν, και μόνο εάν, η οντότητα αναμένει ευλόγως ότι το εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς θα καταστεί διακριτά αναγνωρίσιμο εντός 24 μηνών. Η περίοδος των 24 μηνών ισχύει σε κάθε εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς χωριστά και αρχίζει την ημερομηνία που η οντότητα προσδιορίζει το εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς ως μη συμβατικά καθορισμένο συστατικό στοιχείο κινδύνου για πρώτη φορά (δηλαδή, η περίοδος των 24 μηνών εφαρμόζεται ανά επιτόκιο).

6.9.12 Εάν στη συνέχεια η οντότητα αναμένει ευλόγως ότι το εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς δεν θα είναι διακριτά αναγνωρίσιμο εντός 24 μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία η οντότητα το προσδιόρισε για πρώτη φορά ως μη συμβατικά καθορισμένο στοιχείο κινδύνου, η οντότητα παύει να εφαρμόζει την απαίτηση της παραγράφου 6.9.11 σε αυτό το εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς και διακόπτει τη λογιστική αντιστάθμισης μελλοντικά από την ημερομηνία της εν λόγω επαναξιολόγησης για όλες τις σχέσεις αντιστάθμισης στις οποίες το εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς έχει προσδιοριστεί ως μη συμβατικά καθορισμένο συστατικό στοιχείο κινδύνου.

6.9.13 Επιπλέον των σχέσεων αντιστάθμισης που αναφέρονται στην παράγραφο 6.9.1, η οντότητα εφαρμόζει τις απαιτήσεις των παραγράφων 6.9.11 και 6.9.12 στις νέες σχέσεις αντιστάθμισης στις οποίες ένα εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς έχει προσδιοριστεί ως μη συμβατικά καθορισμένο συστατικό στοιχείο κινδύνου [βλ. παράγραφο 6.3.7 στοιχείο α) και παράγραφο Β6.3.8], όταν, εξαιτίας της μεταρρύθμισης των επιτοκίων αναφοράς, το εν λόγω συστατικό στοιχείο κινδύνου δεν είναι διακριτά αναγνωρίσιμο κατά την ημερομηνία προσδιορισμού του.

7.1 ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΙΣΧΥΟΣ

...

7.1.9 Με τη *Μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς — Φάση 2*, η οποία εκδόθηκε τον Αύγουστο του 2020 και τροποποίησε το ΔΠΧΑ 9, το ΔΛΠ 39, το ΔΠΧΑ 7, το ΔΠΧΑ 4 και το ΔΠΧΑ 16, προστέθηκαν οι παράγραφοι 5.4.5–5.4.9, 6.8.13, η ενότητα 6.9 και οι παράγραφοι 7.2.43–7.2.46. Η οικονομική οντότητα εφαρμόζει τις παρούσες τροποποιήσεις για ετήσιες περιόδους που αρχίζουν την 1η Ιανουαρίου 2021 ή αργότερα. Επιτρέπεται η εφαρμογή για προγενέστερη περίοδο. Εάν μια οικονομική οντότητα εφαρμόσει τις παρούσες τροποποιήσεις για προγενέστερη περίοδο, γνωστοποιεί το γεγονός αυτό.

7.2 ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

...

Μεταβατική περίοδος για τη *Μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς — Φάση 2*

7.2.43 Η οικονομική οντότητα εφαρμόζει τη *Μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς — Φάση 2* αναδρομικά, σύμφωνα με το ΔΛΠ 8, με την επιφύλαξη των όσων ορίζονται στις παραγράφους 7.2.44 – 7.2.46.

7.2.44 Η οντότητα προσδιορίζει νέα σχέση αντιστάθμισης (για παράδειγμα, όπως περιγράφεται στην παράγραφο 6.9.13) μόνο μελλοντικά (δηλαδή, η οντότητα απαγορεύεται να προσδιορίσει νέα σχέση λογιστικής αντιστάθμισης για προηγούμενες περιόδους). Ωστόσο, η οντότητα επαναφέρει μια διακοπείσα σχέση αντιστάθμισης εάν, και μόνο εάν, πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η οντότητα είχε διακόψει την εν λόγω σχέση αντιστάθμισης αποκλειστικά λόγω αλλαγών που απαιτούνταν από τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς και η οντότητα δεν θα χρειαζόταν να διακόψει τη σχέση αντιστάθμισης εάν οι παρούσες τροποποιήσεις είχαν εφαρμοστεί κατά τον χρόνο εκείνο· και

β) στην έναρξη της περιόδου αναφοράς, κατά την οποία η οντότητα εφαρμόζει για πρώτη φορά τις παρούσες τροποποιήσεις (ημερομηνία αρχικής εφαρμογής των παρουσών τροποποιήσεων), η εν λόγω διακοπείσα σχέση αντιστάθμισης πληροί τα κριτήρια επιλεξιμότητας για λογιστική αντιστάθμισης (αφού ληφθούν υπόψη οι παρούσες τροποποιήσεις).

7.2.45 Εάν, κατά την εφαρμογή της παραγράφου 7.2.44, η οντότητα επαναφέρει μια διακοπείσα σχέση αντιστάθμισης, η οντότητα ερμηνεύει τις αναφορές στις παραγράφους 6.9.11 και 6.9.12 για την ημερομηνία κατά την οποία το εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς προσδιορίζεται ως μη συμβατικά καθορισμένο συστατικό στοιχείο κινδύνου για πρώτη φορά ως αναφορές στην ημερομηνία αρχικής εφαρμογής των παρουσών τροποποιήσεων (δηλαδή, η περίοδος των 24 μηνών για το εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς που έχει προσδιοριστεί ως μη συμβατικά καθορισμένο συστατικό στοιχείο κινδύνου αρχίζει από την ημερομηνία αρχικής εφαρμογής των παρουσών τροποποιήσεων).

7.2.46 Μια οικονομική οντότητα δεν απαιτείται να αναπροσαρμόσει προηγούμενες περιόδους ώστε να αντικατοπτρίζουν την εφαρμογή των παρουσών τροποποιήσεων. Η οικονομική οντότητα μπορεί να αναπροσαρμόσει προηγούμενες περιόδους εάν, και μόνο εάν, αυτό είναι εφικτό χωρίς τη χρήση εκ των υστέρων αποκτηθείσας γνώσης. Εάν μια οικονομική οντότητα δεν αναπροσαρμόζει προηγούμενες περιόδους, η οικονομική οντότητα αναγνωρίζει τυχόν διαφορές ανάμεσα στην προηγούμενη λογιστική αξία και τη λογιστική αξία στην αρχή της ετήσιας περιόδου αναφοράς που περιλαμβάνει την ημερομηνία της αρχικής εφαρμογής των παρουσών τροποποιήσεων στο υπόλοιπο έναρξης των κερδών εις νέον (ή σε άλλο συστατικό στοιχείο των ιδίων κεφαλαίων, κατά περίπτωση) της ετήσιας περιόδου αναφοράς που περιλαμβάνει την ημερομηνία της αρχικής εφαρμογής των παρουσών τροποποιήσεων.

Τροποποιήσεις του ΔΛΠ 39 *Χρηματοοικονομικά μέσα: Αναγνώριση και επιμέτρηση*

Τροποποιείται η παράγραφος 102ΙΓ.

Προστίθενται οι παράγραφοι 102ΙΕ–102ΚΘ και 108Η–108ΙΑ. Προστίθεται επικεφαλίδα πριν από την παράγραφο 102ΙΣΤ και προστίθενται υποεπικεφαλίδες πριν από τις παραγράφους 102ΙΣΤ, 102ΚΒ, 102ΚΕ και 102ΚΖ.

Προσωρινές εξαιρέσεις από την εφαρμογή συγκεκριμένων απαιτήσεων λογιστικής αντιστάθμισης

...

Λήξη της εφαρμογής

102ΙΓ Η οικονομική οντότητα παύει να εφαρμόζει μελλοντικά την παράγραφο 102Ζ στις σχέσεις αντιστάθμισης κατά την προγενέστερη μεταξύ των ακόλουθων ημερομηνιών:

α) όταν παύει να υφίσταται η αβεβαιότητα που απορρέει από τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς όσον αφορά τον αντισταθμισμένο κίνδυνο και τον χρόνο και το ποσό των ταμειακών ροών βάσει επιτοκίων αναφοράς του αντισταθμισμένου στοιχείου και του μέσου αντιστάθμισης· και

β) όταν διακόπτεται η σχέση αντιστάθμισης στην οποία εφαρμόζεται η εξαίρεση.

...

102ΙΕ Η οικονομική οντότητα παύει να εφαρμόζει μελλοντικά τις παραγράφους 102Η και 102Θ κατά την προγενέστερη μεταξύ των ακόλουθων ημερομηνιών:

α) όταν οι αλλαγές που απαιτούνται από τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς πραγματοποιούνται στο μη συμβατικά καθορισμένο τμήμα μέρος του κινδύνου σύμφωνα με την παράγραφο 102ΙΣΤ· ή

β) όταν διακόπτεται η σχέση αντιστάθμισης στην οποία προσδιορίζεται το μη συμβατικά καθορισμένο μέρος του κινδύνου.

Πρόσθετες προσωρινές εξαιρέσεις που προκύπτουν από τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς

Λογιστική αντιστάθμισης

102ΙΣΤ Όπως και όποτε οι απαιτήσεις των παραγράφων 102Δ–102Θ παύουν να εφαρμόζονται σε σχέση αντιστάθμισης (βλ. παραγράφους 102Ι–102ΙΕ), η οικονομική οντότητα τροποποιεί τον επίσημο προσδιορισμό της εν λόγω σχέσης αντιστάθμισης όπως τεκμηριώθηκε προηγουμένως ώστε να αντικατοπτρίζει τις αλλαγές που απαιτούνται από τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς, δηλ. τις αλλαγές που συνάδουν με τις απαιτήσεις των παραγράφων 5.4.6–5.4.8 του ΔΠΧΑ 9. Στο πλαίσιο αυτό, ο προσδιορισμός της αντιστάθμισης τροποποιείται μόνο για να πραγματοποιηθούν μία ή περισσότερες από τις εξής αλλαγές:

α) προσδιορισμός εναλλακτικού επιτοκίου αναφοράς (συμβατικά ή μη συμβατικά καθορισμένου) ως αντισταθμισμένου κινδύνου·

β) τροποποίηση της περιγραφής του αντισταθμισμένου στοιχείου, συμπεριλαμβανομένης της περιγραφής του προσδιορισμένου μέρους των ταμειακών ροών ή της εύλογης αξίας που αντισταθμίζονται·

γ) τροποποίηση της περιγραφής του μέσου αντιστάθμισης· ή

δ) τροποποίηση της περιγραφής του τρόπου με τον οποίο η οικονομική οντότητα θα αξιολογήσει την αποτελεσματικότητα της αντιστάθμισης.

102ΙΖ Η οικονομική οντότητα εφαρμόζει επίσης την απαίτηση της παραγράφου 102ΙΣΤ στοιχείο γ) εάν πληρούνται οι εξής τρεις προϋποθέσεις:

α) η οικονομική οντότητα πραγματοποιεί αλλαγή η οποία απαιτείται από τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς χρησιμοποιώντας προσέγγιση διαφορετική από την αλλαγή της βάσης καθορισμού των συμβατικών ταμειακών ροών του μέσου αντιστάθμισης (όπως περιγράφεται στην παράγραφο 5.4.6 του ΔΠΧΑ 9)·

β) το αρχικό μέσο αντιστάθμισης δεν παύει να αναγνωρίζεται· και

γ) η επιλεγμένη προσέγγιση είναι οικονομικά ισοδύναμη με την αλλαγή της βάσης καθορισμού των συμβατικών ταμειακών ροών του αρχικού μέσου αντιστάθμισης (όπως περιγράφεται στις παραγράφους 5.4.7 και 5.4.8 του ΔΠΧΑ 9).

102ΙΗ Οι απαιτήσεις των παραγράφων 102Δ–102Θ είναι δυνατόν να πάψουν να εφαρμόζονται σε διαφορετικούς χρόνους. Συνεπώς, κατά την εφαρμογή της παραγράφου 102ΙΣΤ, η οικονομική οντότητα μπορεί να χρειαστεί να τροποποιήσει τον επίσημο προσδιορισμό των σχέσεων αντιστάθμισης σε διαφορετικούς χρόνους ή μπορεί να χρειαστεί να τροποποιήσει τον επίσημο προσδιορισμό μιας σχέσης αντιστάθμισης περισσότερες από μία φορές. Όταν, και μόνον όταν, πραγματοποιείται μια τέτοιου είδους αλλαγή στον προσδιορισμό της αντιστάθμισης, η οικονομική οντότητα εφαρμόζει τις παραγράφους 102ΚΒ–102ΚΗ κατά περίπτωση. Η οικονομική οντότητα εφαρμόζει την παράγραφο 89 (για αντιστάθμιση εύλογης αξίας) ή την παράγραφο 96 (για αντιστάθμιση ταμειακών ροών) για τη λογιστική αντιμετώπιση τυχόν αλλαγών στην εύλογη αξία του αντισταθμισμένου στοιχείου ή του μέσου αντιστάθμισης.

102ΙΘ Η οικονομική οντότητα τροποποιεί μια σχέση αντιστάθμισης όπως απαιτείται βάσει της παραγράφου 102ΙΣΤ έως το τέλος της περιόδου αναφοράς κατά τη διάρκεια της οποίας πραγματοποιείται αλλαγή η οποία απαιτείται από τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς στον αντισταθμισμένο κίνδυνο, στο αντισταθμισμένο στοιχείο ή στο μέσο αντιστάθμισης. Προς αποφυγή αμφιβολιών, μια τέτοιου είδους τροποποίηση του επίσημου προσδιορισμού σχέσης αντιστάθμισης δεν αποτελεί ούτε παύση της σχέσης αντιστάθμισης ούτε προσδιορισμό νέας σχέσης αντιστάθμισης.

102Κ Εάν πραγματοποιηθούν αλλαγές επιπλέον των αλλαγών οι οποίες απαιτούνται από τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς στο χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο ή στη χρηματοοικονομική υποχρέωση που προσδιορίζεται σε σχέση αντιστάθμισης (όπως περιγράφεται στις παραγράφους 5.4.6–5.4.8 του ΔΠΧΑ 9) ή στον προσδιορισμό της σχέσης αντιστάθμισης (όπως απαιτείται από την παράγραφο 102ΙΣΤ), η οικονομική οντότητα εφαρμόζει πρώτα τις ισχύουσες απαιτήσεις του παρόντος προτύπου για να προσδιορίσει αν οι εν λόγω πρόσθετες αλλαγές έχουν ως αποτέλεσμα τη διακοπή της λογιστικής αντιστάθμισης. Εάν οι πρόσθετες αλλαγές δεν έχουν ως αποτέλεσμα τη διακοπή της λογιστικής αντιστάθμισης, η οικονομική οντότητα τροποποιεί τον επίσημο προσδιορισμό της σχέσης αντιστάθμισης όπως ορίζεται στην παράγραφο 102ΙΣΤ.

102ΚΑ Οι παράγραφοι 102ΚΒ–102ΚΘ προβλέπουν εξαιρέσεις μόνο από τις απαιτήσεις που καθορίζονται στις εν λόγω παραγράφους. Η οικονομική οντότητα εφαρμόζει όλες τις άλλες απαιτήσεις της λογιστικής αντιστάθμισης που καθορίζονται στο παρόν πρότυπο, συμπεριλαμβανομένων των κριτηρίων επιλεξιμότητας που ορίζονται στην παράγραφο 88, στις σχέσεις αντιστάθμισης οι οποίες επηρεάστηκαν άμεσα από τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς.

Λογιστική αντιμετώπιση των επιλέξιμων σχέσεων αντιστάθμισης

Αναδρομική αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας

102ΚΒ Για τον σκοπό της αξιολόγησης της αναδρομικής αποτελεσματικότητας μιας σχέσης αντιστάθμισης σε σωρευτική βάση κατ' εφαρμογή της παραγράφου 88 στοιχείο ε) και μόνο για αυτόν τον σκοπό, η οντότητα μπορεί να επιλέξει να μηδενίσει τις σωρευτικές μεταβολές της εύλογης αξίας του αντισταθμισμένου στοιχείου και του αντισταθμισμένου μέσου κατά την παύση εφαρμογής της παραγράφου 102Ζ όπως απαιτείται από την παράγραφο 102ΙΓ. Αυτή η επιλογή γίνεται χωριστά για κάθε σχέση αντιστάθμισης (δηλαδή, ανά επιμέρους σχέση αντιστάθμισης).

Αντισταθμίσεις ταμειακών ροών

102ΚΓ Για τον σκοπό της εφαρμογής της παραγράφου 97, όταν η οικονομική οντότητα τροποποιεί την περιγραφή αντισταθμισμένου στοιχείου σύμφωνα με τις απαιτήσεις της παραγράφου 102ΙΣΤ στοιχείο β), το συσσωρευμένο κέρδος ή ζημία στα λοιπά συνολικά έσοδα θεωρείται ότι βασίζεται στο εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς βάσει του οποίου προσδιορίζονται οι αντισταθμισμένες μελλοντικές ταμειακές ροές.

102ΚΔ Στην περίπτωση διακοπείσας σχέσης αντιστάθμισης, όταν το επιτόκιο αναφοράς στο οποίο είχαν βασιστεί οι αντισταθμισμένες μελλοντικές ταμειακές ροές αλλάζει όπως απαιτείται από τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς, για τον σκοπό της εφαρμογής της παραγράφου 101 στοιχείο γ) προκειμένου να προσδιοριστεί αν οι αντισταθμισμένες μελλοντικές ταμειακές ροές αναμένεται να πραγματοποιηθούν, το ποσό που έχει συσσωρευτεί στα λοιπά συνολικά έσοδα για την εν λόγω σχέση αντιστάθμισης θεωρείται ότι βασίζεται στο εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς στο οποίο θα βασιστούν οι αντισταθμισμένες μελλοντικές ταμειακές ροές.

Ομάδες στοιχείων

102ΚΕ Όταν η οικονομική οντότητα εφαρμόζει την παράγραφο 102ΙΣΤ σε ομάδες στοιχείων τα οποία έχουν προσδιοριστεί ως αντισταθμισμένα στοιχεία σε εύλογη αξία ή αντιστάθμιση ταμειακών ροών, η οικονομική οντότητα επιμερίζει τα αντισταθμισμένα στοιχεία σε υποομάδες με βάση το επιτόκιο αναφοράς που αντισταθμίζεται και προσδιορίζει το επιτόκιο αναφοράς ως τον αντισταθμισμένο κίνδυνο για κάθε υποομάδα. Για παράδειγμα, σε σχέση αντιστάθμισης στην οποία μια ομάδα στοιχείων αντισταθμίζεται για μεταβολές στο επιτόκιο αναφοράς το οποίο υπόκειται σε μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς, οι αντισταθμισμένες ταμειακές ροές ή η εύλογη αξία ορισμένων στοιχείων στην ομάδα θα μπορούσαν να μεταβληθούν ώστε να αναφέρονται σε εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς πριν μεταβληθούν άλλα στοιχεία της ομάδας. Στο παράδειγμα αυτό, κατά την εφαρμογή της παραγράφου 102ΙΣΤ, η οικονομική οντότητα θα προσδιόριζε το εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς ως τον αντισταθμισμένο κίνδυνο για τη σχετική υποομάδα αντισταθμισμένων στοιχείων. Η οντότητα θα συνέχιζε να προσδιορίζει το υφιστάμενο επιτόκιο αναφοράς ως τον αντισταθμισμένο κίνδυνο για τη σχετική υποομάδα αντισταθμισμένων στοιχείων, μέχρι οι αντισταθμισμένες ταμειακές ροές ή η εύλογη αξία των εν λόγω στοιχείων να μεταβληθούν ώστε να αναφέρονται στο εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς ή μέχρι τα στοιχεία να λήξουν και να αντικατασταθούν από αντισταθμισμένα στοιχεία τα οποία αναφέρονται στο εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς.

102ΚΣΤ Η οικονομική οντότητα αξιολογεί χωριστά αν κάθε υποομάδα πληροί τις απαιτήσεις των παραγράφων 78 και 83 ώστε να αποτελέσει επιλέξιμο αντισταθμισμένο στοιχείο. Εάν οποιαδήποτε υποομάδα δεν πληροί τις απαιτήσεις των παραγράφων 78 και 83, η οικονομική οντότητα διακόπτει τη λογιστική αντιστάθμισης μελλοντικά για τη σχέση αντιστάθμισης στο σύνολό της. Η οικονομική οντότητα εφαρμόζει τις απαιτήσεις των παραγράφων 89 ή 96 για να αντιμετωπίσει λογιστικά την αναποτελεσματικότητα που συνδέεται με τη σχέση αντιστάθμισης στο σύνολό της.

Προσδιορισμός χρηματοοικονομικών στοιχείων ως αντισταθμισμένων στοιχείων

102ΚΖ Το εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς που προσδιορίζεται ως μη συμβατικά καθορισμένο μέρος κινδύνου και το οποίο δεν είναι διακριτά αναγνωρίσιμο (βλ. παραγράφους 81 και ΟΕ99ΣΤ) κατά την ημερομηνία προσδιορισμού του θα θεωρείται ότι πληρούσε την απαίτηση κατά την εν λόγω ημερομηνία εάν, και μόνο εάν, η οντότητα αναμένει ευλόγως ότι το εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς θα καταστεί διακριτά αναγνωρίσιμο εντός 24 μηνών. Η περίοδος των 24 μηνών ισχύει σε κάθε εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς χωριστά και αρχίζει την ημερομηνία που η οντότητα προσδιορίζει για πρώτη φορά το εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς ως μη συμβατικά καθορισμένο μέρος κινδύνου (δηλαδή, η περίοδος των 24 μηνών εφαρμόζεται ανά επιτόκιο).

102ΚΗ Εάν στη συνέχεια η οντότητα αναμένει ευλόγως ότι το εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς δεν θα είναι διακριτά αναγνωρίσιμο εντός 24 μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία η οντότητα το προσδιόρισε για πρώτη φορά ως μη συμβατικά καθορισμένο μέρος κινδύνου, η οντότητα παύει να εφαρμόζει την απαίτηση της παραγράφου 102ΚΖ σε αυτό το εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς και διακόπτει τη λογιστική αντιστάθμισης μελλοντικά από την ημερομηνία της εν λόγω επαναξιολόγησης για όλες τις σχέσεις αντιστάθμισης στις οποίες το εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς έχει προσδιοριστεί ως μη συμβατικά καθορισμένο μέρος κινδύνου.

102ΚΘ Επιπλέον των σχέσεων αντιστάθμισης που παρατίθενται στην παράγραφο ΙΣΤ, η οντότητα εφαρμόζει τις απαιτήσεις των παραγράφων 102ΚΖ και 102ΚΗ στις νέες σχέσεις αντιστάθμισης στις οποίες ένα εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς έχει προσδιοριστεί ως μη συμβατικά καθορισμένο μέρος κινδύνου (βλ. παραγράφους 81 και ΟΕ99ΣΤ), όταν, εξαιτίας της μεταρρύθμισης των επιτοκίων αναφοράς, το εν λόγω μέρος κινδύνου δεν είναι διακριτά αναγνωρίσιμο κατά την ημερομηνία προσδιορισμού του.

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

...

108Η Με τη *Μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς — Φάση 2*, η οποία εκδόθηκε τον Αύγουστο του 2020 και τροποποίησε το ΔΠΧΑ 9, το ΔΛΠ 39, το ΔΠΧΑ 7, το ΔΠΧΑ 4 και το ΔΠΧΑ 16, προστέθηκαν οι παράγραφοι 102ΙΕ–102ΚΘ και 108Θ–108ΙΑ, και τροποποιήθηκε η παράγραφος 102ΙΓ. Η οικονομική οντότητα εφαρμόζει τις παρούσες τροποποιήσεις για ετήσιες περιόδους που αρχίζουν την 1η Ιανουαρίου 2021 ή αργότερα. Επιτρέπεται η εφαρμογή για προγενέστερη περίοδο. Εάν μια οικονομική οντότητα εφαρμόσει τις παρούσες τροποποιήσεις για προγενέστερη περίοδο, γνωστοποιεί το γεγονός αυτό. Μια οικονομική οντότητα εφαρμόζει αυτές τις τροποποιήσεις αναδρομικά σύμφωνα με το ΔΛΠ 8, με την επιφύλαξη των όσων ορίζονται στις παραγράφους 108Θ–108ΙΑ.

108Θ Η οντότητα προσδιορίζει νέα σχέση αντιστάθμισης (για παράδειγμα, όπως περιγράφεται στην παράγραφο 102ΚΘ) μόνο μελλοντικά (δηλαδή, η οντότητα απαγορεύεται να προσδιορίσει νέα σχέση λογιστικής αντιστάθμισης για προηγούμενες περιόδους). Ωστόσο, η οντότητα επαναφέρει μια διακοπείσα σχέση αντιστάθμισης εάν, και μόνο εάν, πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η οντότητα είχε διακόψει την εν λόγω σχέση αντιστάθμισης αποκλειστικά λόγω αλλαγών που απαιτούνταν από τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς και η οντότητα δεν θα χρειαζόταν να διακόψει τη σχέση αντιστάθμισης εάν οι παρούσες τροποποιήσεις είχαν εφαρμοστεί κατά τον χρόνο εκείνο· και

β) στην έναρξη της περιόδου αναφοράς, κατά την οποία η οντότητα εφαρμόζει τις παρούσες τροποποιήσεις για πρώτη φορά (ημερομηνία αρχικής εφαρμογής των παρουσών τροποποιήσεων), η εν λόγω διακοπείσα σχέση αντιστάθμισης πληροί τα κριτήρια επιλεξιμότητας για λογιστική αντιστάθμισης (αφού ληφθούν υπόψη οι παρούσες τροποποιήσεις).

108Ι Εάν, κατά την εφαρμογή της παραγράφου 108Θ, η οντότητα επαναφέρει μια διακοπείσα σχέση αντιστάθμισης, η οντότητα ερμηνεύει τις αναφορές στις παραγράφους 102ΚΖ και 102ΚΗ για την ημερομηνία κατά την οποία το εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς προσδιορίζεται για πρώτη φορά ως μη συμβατικά καθορισμένο μέρος κινδύνου ως αναφορές στην ημερομηνία αρχικής εφαρμογής των παρουσών τροποποιήσεων (δηλαδή, η περίοδος των 24 μηνών για το εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς που έχει προσδιοριστεί ως μη συμβατικά καθορισμένο μέρος κινδύνου αρχίζει από την ημερομηνία αρχικής εφαρμογής των παρουσών τροποποιήσεων).

108ΙΑ Μια οικονομική οντότητα δεν απαιτείται να αναπροσαρμόσει προηγούμενες περιόδους ώστε να αντικατοπτρίζουν την εφαρμογή των παρουσών τροποποιήσεων. Η οικονομική οντότητα μπορεί να αναπροσαρμόσει προηγούμενες περιόδους εάν, και μόνο εάν, αυτό είναι εφικτό χωρίς τη χρήση εκ των υστέρων αποκτηθείσας γνώσης. Εάν μια οικονομική οντότητα δεν αναπροσαρμόζει προηγούμενες περιόδους, η οικονομική οντότητα αναγνωρίζει τυχόν διαφορές ανάμεσα στην προηγούμενη λογιστική αξία και τη λογιστική αξία στην αρχή της ετήσιας περιόδου αναφοράς που περιλαμβάνει την ημερομηνία της αρχικής εφαρμογής των παρουσών τροποποιήσεων στο υπόλοιπο έναρξης των κερδών εις νέον (ή σε άλλο συστατικό στοιχείο των ιδίων κεφαλαίων, κατά περίπτωση) της ετήσιας περιόδου αναφοράς που περιλαμβάνει την ημερομηνία της αρχικής εφαρμογής των παρουσών τροποποιήσεων.

Τροποποιήσεις στο ΔΠΧΑ 7 *Χρηματοοικονομικά μέσα: Γνωστοποιήσεις*

Προστίθενται οι παράγραφοι 24Θ–24Ι και 44ΖΖ–44ΗΗ, καθώς και υποεπικεφαλίδα πριν από την παράγραφο 24Θ.

Άλλες γνωστοποιήσεις

...

Πρόσθετες γνωστοποιήσεις σχετικές με τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς

24Θ Προκειμένου οι χρήστες οικονομικών καταστάσεων να είναι σε θέση να κατανοήσουν την επίδραση της μεταρρύθμισης των επιτοκίων αναφοράς στα χρηματοοικονομικά μέσα και τη στρατηγική διαχείρισης κινδύνου της οντότητας, η οντότητα δημοσιοποιεί πληροφορίες σχετικά με:

α) τη φύση και την έκταση των κινδύνων στους οποίους εκτίθεται η οντότητα και οι οποίοι απορρέουν από τα χρηματοοικονομικά μέσα που υπόκεινται στη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς, καθώς και τον τρόπο διαχείρισης των εν λόγω κινδύνων από την οντότητα· και

β) την πρόοδο της οντότητας όσον αφορά την ολοκλήρωση της μετάβασης στα εναλλακτικά επιτόκια αναφοράς και τον τρόπο με τον οποίο η οντότητα διαχειρίζεται τη μετάβαση αυτή.

24Ι Για να επιτευχθούν οι στόχοι της παραγράφου 24Θ, η οικονομική οντότητα γνωστοποιεί:

α) τον τρόπο με τον οποίον η οντότητα διαχειρίζεται τη μετάβαση στα εναλλακτικά επιτόκια αναφοράς, την πρόοδό της κατά την ημερομηνία αναφοράς και τους κινδύνους στους οποίους εκτίθεται και οι οποίοι απορρέουν από χρηματοοικονομικά μέσα λόγω της μετάβασης·

β) ποσοτικές πληροφορίες, διαχωρισμένες ανά σημαντικό επιτόκιο αναφοράς που υπόκειται στη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς, σχετικά με τα χρηματοοικονομικά μέσα που δεν έχουν ακόμη μεταβεί σε εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς έως το τέλος της περιόδου αναφοράς, απεικονίζοντας χωριστά:

i) μη παράγωγα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία·

ii) μη παράγωγες χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις· και

iii) παράγωγα· και

γ) αν οι κίνδυνοι που εντοπίστηκαν στην παράγραφο 24Ι στοιχείο α) έχουν επιφέρει μεταβολές στη στρατηγική διαχείρισης κινδύνου της οντότητας (βλ. παράγραφο 22Α), περιγραφή των εν λόγω μεταβολών.

...

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

...

44ΖΖ Με τη *Μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς — Φάση 2*, η οποία εκδόθηκε τον Αύγουστο του 2020 και τροποποίησε το ΔΠΧΑ 9, το ΔΛΠ 39, το ΔΠΧΑ 7, το ΔΠΧΑ 4 και το ΔΠΧΑ 16, προστέθηκαν οι παράγραφοι 24Θ–24Ι και 44ΗΗ. Οι οικονομικές οντότητες εφαρμόζουν τις παρούσες τροποποιήσεις κατά την εφαρμογή των τροποποιήσεων του ΔΠΧΑ 9, του ΔΛΠ 39, του ΔΠΧΑ 4 ή του ΔΠΧΑ 16.

44ΗΗ Κατά την περίοδο αναφοράς στην οποία μια οικονομική οντότητα εφαρμόζει για πρώτη φορά τη *Μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς — Φάση 2*, η οικονομική οντότητα δεν απαιτείται να γνωστοποιεί τις πληροφορίες που θα απαιτούνταν διαφορετικά από την παράγραφο 28 στοιχείο στ) του ΔΛΠ 8.

Τροποποιήσεις στο ΔΠΧΑ 4 *Ασφαλιστήρια συμβόλαια*

Προστίθενται οι παράγραφοι 20ΙΗ–20ΙΘ και 50–51. Προστίθεται υποεπικεφαλίδα πριν από την παράγραφο 20ΙΗ.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ

...

Αλλαγές στη βάση καθορισμού των συμβατικών ταμειακών ροών ως αποτέλεσμα της μεταρρύθμισης των επιτοκίων αναφοράς

20ΙΗ Ο ασφαλιστής που εφαρμόζει την προσωρινή απαλλαγή από το ΔΠΧΑ 9 εφαρμόζει τις απαιτήσεις των παραγράφων 5.4.6–5.4.9 του ΔΠΧΑ 9 σε χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο ή χρηματοοικονομική υποχρέωση εάν, και μόνον εάν, η βάση καθορισμού των συμβατικών ταμειακών ροών του εν λόγω χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ή της εν λόγω χρηματοοικονομικής υποχρέωσης αλλάζει ως αποτέλεσμα της μεταρρύθμισης των επιτοκίων αναφοράς. Για τον σκοπό αυτόν, ο όρος «μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς» αναφέρεται στη μεταρρύθμιση ενός επιτοκίου αναφοράς η οποία καλύπτει ολόκληρη την αγορά, όπως περιγράφεται στην παράγραφο 102Β του ΔΛΠ 39.

20ΙΘ Για τον σκοπό της εφαρμογής των παραγράφων 5.4.6–5.4.9 των τροποποιήσεων του ΔΠΧΑ 9, οι παραπομπές στην παράγραφο Β5.4.5 του ΔΠΧΑ 9 νοούνται ως παραπομπές στην παράγραφο ΟΕ7 του ΔΛΠ 39. Οι παραπομπές στις παραγράφους 5.4.3 και Β5.4.6 του ΔΠΧΑ 9 νοούνται ως παραπομπές στην παράγραφο ΟΕ8 του ΔΛΠ 39.

...

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

...

50 Με τη *Μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς — Φάση 2*, η οποία εκδόθηκε τον Αύγουστο του 2020 και τροποποίησε το ΔΠΧΑ 9, το ΔΛΠ 39, το ΔΠΧΑ 7, το ΔΠΧΑ 4 και το ΔΠΧΑ 16, προστέθηκαν οι παράγραφοι 20ΙΗ–20ΙΘ και η παράγραφος 51. Η οικονομική οντότητα εφαρμόζει τις παρούσες τροποποιήσεις για ετήσιες περιόδους που αρχίζουν την 1η Ιανουαρίου 2021 ή αργότερα. Επιτρέπεται η εφαρμογή για προγενέστερη περίοδο. Εάν μια οικονομική οντότητα εφαρμόσει τις παρούσες τροποποιήσεις για προγενέστερη περίοδο, γνωστοποιεί το γεγονός αυτό. Μια οικονομική οντότητα εφαρμόζει αυτές τις τροποποιήσεις αναδρομικά σύμφωνα με το ΔΛΠ 8, με την επιφύλαξη των όσων ορίζονται στην παράγραφο 51.

51 Μια οικονομική οντότητα δεν απαιτείται να αναπροσαρμόσει προηγούμενες περιόδους ώστε να αντικατοπτρίζουν την εφαρμογή των παρουσών τροποποιήσεων. Η οικονομική οντότητα μπορεί να αναπροσαρμόσει προηγούμενες περιόδους εάν, και μόνο εάν, αυτό είναι εφικτό χωρίς τη χρήση εκ των υστέρων αποκτηθείσας γνώσης. Εάν μια οικονομική οντότητα δεν αναπροσαρμόζει προηγούμενες περιόδους, η οικονομική οντότητα αναγνωρίζει τυχόν διαφορές ανάμεσα στην προηγούμενη λογιστική αξία και τη λογιστική αξία στην αρχή της ετήσιας περιόδου αναφοράς που περιλαμβάνει την ημερομηνία της αρχικής εφαρμογής των παρουσών τροποποιήσεων στο υπόλοιπο έναρξης των κερδών εις νέον (ή σε άλλο συστατικό στοιχείο των ιδίων κεφαλαίων, κατά περίπτωση) της ετήσιας περιόδου αναφοράς που περιλαμβάνει την ημερομηνία της αρχικής εφαρμογής των παρουσών τροποποιήσεων.

Τροποποιήσεις στο ΔΠΧΑ 16 *Μισθώσεις*

Προστίθενται οι παράγραφοι 104–106 και οι παράγραφοι Γ1Β και Γ20Γ–Γ20Δ. Προστίθεται επικεφαλίδα πριν από την παράγραφο 104 και υποεπικεφαλίδα πριν από την παράγραφο Γ20Γ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΕΞΑΙΡΕΣΗ ΠΟΥ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΤΟΚΙΩΝ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

104 Ο μισθωτής εφαρμόζει τις παραγράφους 105–106 σε όλες τις τροποποιήσεις της μίσθωσης που μεταβάλλουν τη βάση καθορισμού των μελλοντικών μισθωμάτων ως αποτέλεσμα της μεταρρύθμισης των επιτοκίων αναφοράς (βλ. παραγράφους 5.4.6 και 5.4.8 του ΔΠΧΑ 9). Οι παράγραφοι αυτές εφαρμόζονται μόνο στις εν λόγω τροποποιήσεις της μίσθωσης. Για τον σκοπό αυτόν, ο όρος «μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς» αναφέρεται στη μεταρρύθμιση ενός επιτοκίου αναφοράς η οποία καλύπτει ολόκληρη την αγορά, όπως περιγράφεται στην παράγραφο 6.8.2 του ΔΠΧΑ 9.

105 Ως πρακτική λύση, ο μισθωτής εφαρμόζει την παράγραφο 42 για να αντιμετωπίσει λογιστικά τροποποίηση της μίσθωσης που απαιτείται από τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς. Η εν λόγω πρακτική λύση εφαρμόζεται μόνο σε τέτοιου είδους τροποποιήσεις. Για τον σκοπό αυτόν, απαιτείται τροποποίηση της μίσθωσης από τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς εφόσον, και μόνον εφόσον, πληρούνται αμφότερες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η τροποποίηση είναι απαραίτητη ως άμεση συνέπεια της μεταρρύθμισης των επιτοκίων αναφοράς· και

β) η νέα βάση καθορισμού των μισθωμάτων είναι οικονομικά ισοδύναμη με την προηγούμενη βάση (δηλ. τη βάση που εφαρμοζόταν αμέσως πριν από την τροποποίηση).

106 Ωστόσο, εάν οι τροποποιήσεις της μίσθωσης γίνονται επιπλέον των τροποποιήσεων της μίσθωσης που απαιτούνται από τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς, ο μισθωτής εφαρμόζει τις ισχύουσες απαιτήσεις του παρόντος Προτύπου για να αιτιολογήσει όλες τις τροποποιήσεις της μίσθωσης που έγιναν ταυτόχρονα, μεταξύ άλλων και όσων απαιτούνται από τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς.

...

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΙΣΧΥΟΣ

...

Γ1Β Με τη *Μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς — Φάση 2*, η οποία εκδόθηκε τον Αύγουστο του 2020 και τροποποίησε το ΔΠΧΑ 9, το ΔΛΠ 39, το ΔΠΧΑ 7, το ΔΠΧΑ 4 και το ΔΠΧΑ 16, προστέθηκαν οι παράγραφοι 104–106 και Γ20Γ–Γ20Δ. Οι οικονομικές οντότητες εφαρμόζουν τις τροποποιήσεις αυτές για ετήσιες περιόδους αναφοράς που αρχίζουν την 1η Ιανουαρίου 2021 ή αργότερα. Επιτρέπεται η εφαρμογή για προγενέστερη περίοδο. Εάν μια οικονομική οντότητα εφαρμόσει τις παρούσες τροποποιήσεις για προγενέστερη περίοδο, γνωστοποιεί το γεγονός αυτό.

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

...

Μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς — Φάση 2

Γ20Γ Μια οικονομική οντότητα εφαρμόζει αυτές τις τροποποιήσεις αναδρομικά σύμφωνα με το ΔΛΠ 8, με την επιφύλαξη των όσων ορίζονται στην παράγραφο Γ20Δ.

Γ20Δ Μια οικονομική οντότητα δεν απαιτείται να αναπροσαρμόσει προηγούμενες περιόδους ώστε να αντικατοπτρίζουν την εφαρμογή των παρουσών τροποποιήσεων. Η οικονομική οντότητα μπορεί να αναπροσαρμόσει προηγούμενες περιόδους εάν, και μόνο εάν, αυτό είναι εφικτό χωρίς τη χρήση εκ των υστέρων αποκτηθείσας γνώσης. Εάν μια οικονομική οντότητα δεν αναπροσαρμόζει προηγούμενες περιόδους, η οικονομική οντότητα αναγνωρίζει τυχόν διαφορές ανάμεσα στην προηγούμενη λογιστική αξία και τη λογιστική αξία στην αρχή της ετήσιας περιόδου αναφοράς που περιλαμβάνει την ημερομηνία της αρχικής εφαρμογής των παρουσών τροποποιήσεων στο υπόλοιπο έναρξης των κερδών εις νέον (ή σε άλλο συστατικό στοιχείο των ιδίων κεφαλαίων, κατά περίπτωση) της ετήσιας περιόδου αναφοράς που περιλαμβάνει την ημερομηνία της αρχικής εφαρμογής των παρουσών τροποποιήσεων.